

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 725

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 octombrie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 341 din 16 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 12 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni	1-3	1.176. — Hotărâre privind desfășurarea de către persoanele juridice de drept privat fără scop patrimonial a unor servicii sociale în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap.....	13-15
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.175. — Hotărâre privind aplicarea sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley privind comerțul internațional cu diamante brute.....	3-12	1.194. — Hotărâre pentru aprobarea amendamentelor convenite prin schimbul de scrisori efectuat la 5 martie 2003 și, respectiv, la 21 martie 2003 și 21 aprilie 2003 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare referitor la Proiectul privind forța de muncă și protecția socială, semnat la Washington la 23 august 1995.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 341

din 16 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 12 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni

Nicolae Popa — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Constantin Doldur — judecător
 Kozsokár Gábor — judecător
 Petre Ninosu — judecător
 Șerban Viorel Stănoiu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Ioan Vida — judecător
 Iuliana Nedelcu — procuror
 Florentina Geangu — magistrat-asistent

se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 336C/2003, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de George Alexandru Dolea în Dosarul nr. 1.029/P/2003 al Judecătoriei Galați. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 336C/2003 la Dosarul nr. 221C/2003, care este primul înregistrat.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 12 din Legea nr. 543/2002, excepție ridicată de Simona Scripcaru în Dosarul nr. 5.430/2003 al Judecătoriei Iași. La apelul nominal

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că asupra constituționalității prevederilor criticate din Legea nr. 543/2002, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 88/2003, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 8 mai 2003, respectiv din 1 iulie 2003, pronunțate în dosarele nr. 5.430/2003 și nr. 1.029/P/2003, **Judecătoria Iași și, respectiv, Judecătoria Galați au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 12 din Legea nr. 543/2002**, excepție ridicată de Simona Scripcaru și George Alexandru Dolea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție privitoare la egalitatea în drepturi, precum și dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, referitoare la principiul retroactivității legii penale mai favorabile. De asemenea, autorii excepției apreciază că „prin textul vizat se creează o discriminare vădită a condamnaților care au săvârșit infracțiuni de furt calificat de aceeași natură dar în perioade de timp diferite, când erau în vigoare acte normative speciale care modificau și completau dispozițiile Codului penal, lipsindu-i pe aceștia de beneficiul Legii nr. 543/2002”.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, **instanțele de judecată** apreciază că excepția este parțial întemeiată, și anume numai în măsura în care se referă la furtul calificat prevăzut de art. 209 alin. 1 din Codul penal, nu și la furtul calificat prevăzut de art. 209 alin. 2 și 3 în redactarea anterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000, art. 209 alin. 2—4 în redactarea anterioară Legii nr. 456/2001 și de art. 209 alin. 2—4 în redactarea în vigoare.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților consideră excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât, potrivit legii criticate, toți infractorii aflați în aceeași situație beneficiază ori sunt excluși de la beneficiul grațierii deopotrivă, în raport cu natura infracțiunii și cu conținutul acesteia, în formularea legală în vigoare la data săvârșirii infracțiunii.

Guvernul consideră excepția ca neîntemeiată pe aceleași considerente. Se precizează în plus că grațierea colectivă este un act de clemență al Parlamentului, condițiile de acordare și aplicare ale acesteia fiind stabilite prin lege organică, în temeiul art. 72 alin. (3) lit. g) din Constituție, iar destinatarii unei asemenea legi au vocația de a beneficia de grațiere numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de această lege.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, având în vedere că stabilirea criteriilor de grațiere a unor pedepse aparține în exclusivitate legiuitorului, unele dintre aceste criterii fiind prevăzute chiar în art. 4 alin. (2) lit. A pct. 12 din Legea nr. 543/2002. Impunerea unor condiții pentru a putea beneficia de grațiere nu încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece „statul poate, din rațiuni de politică penală, să considere că nu trebuie iertați de pedeapsă anumiți

infractori, indiferent de cuantumul sau durata pedepsei pronunțate, dacă sunt vinovați de săvârșirea unor categorii de infracțiuni”. În ceea ce privește susținerile referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, arată că legea penală mai favorabilă se determină de către instanță de la caz la caz în cadrul procesului penal, iar nu de către legiuitor în mod abstract. Legiuitorul nu poate să stabilească printr-o lege (Legea nr. 543/2002) care dintre dispozițiile de incriminare anterioare este mai favorabilă (reglementarea anterioară Legii nr. 456/2001 sau reglementarea ulterioară acestei legi).

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. A pct. 12 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 4 octombrie 2002, dispoziții care au următoarea redactare:

„Nu beneficiază de prevederile art. 1—3 cei cărora li s-au aplicat pedepse sau măsuri educative pentru următoarele infracțiuni:

A. Infracțiuni reglementate de Codul penal:

[...] 12. furtul de autovehicule, precum și furtul calificat, prevăzute în art. 209 alin. 1 lit. a), b), a) și g), alin. 2 și 3 în redactarea anterioară Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 22 noiembrie 2000, în art. 209 alin. 1—4 în redactarea anterioară Legii nr. 456/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și în art. 209 alin. 2—4, în redactarea în vigoare.”

Autorii excepției consideră că aceste dispoziții sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece instituie o discriminare în acordarea grațierii între autorii unor infracțiuni de aceeași natură (furt calificat, art. 209 alin. 1 din Codul penal) care, în urma unor modificări succesive, sunt reglementate identic, doar sancțiunea fiind diferită. Se reproșează legiuitorului că nu a făcut aplicarea principiului *mitior lex*.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține următoarele:

I. Dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. A pct. 12 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, în esență cu aceeași motivare ca în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 10 aprilie 2003, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate pentru următoarele motive:

— textul de lege criticat prin excepția de neconstituționalitate îi exceptează de la beneficiul grațierii pe infractorii condamnați pentru anumite infracțiuni de furt calificat. Criteriul de exceptare constă în conținutul

infracțiunii, respectiv în împrejurările de fapt care determină caracterul calificat și mai grav al infracțiunii de furt, împrejurări reglementate în mod diferit, în timp, de legea penală. Astfel, prevederile art. 209 alin. 1 lit. a), b), d) și g) și alin. 2 și 3, înainte de modificările aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 207/2000, incriminau, în condiții calificate, furtul săvârșit de două sau mai multe persoane împreună, de o persoană având asupra sa o armă sau o substanță narcotică asupra unei persoane aflate în imposibilitate de a-și exprima voința sau de a se apăra, în timpul nopții, furtul produselor petroliere sau al gazelor naturale din conducte, depozite ori cisterne, furtul unui bun care face parte din patrimoniul cultural, al unui act ce servește pentru dovedirea stării civile, pentru legitimitate sau pentru identificare și furturi care au produs consecințe deosebit de grave. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 207/2000, alin. 2 a fost modificat în sensul eliminării referirii la bunul ce face parte din patrimoniul cultural, acesta fiind prevăzut în noul alineat 3, alături de alte șase categorii de bunuri ce constituie obiectul material al infracțiunii de furt, iar fostul alin. 3 a devenit alin. 4. În ceea ce privește Legea nr. 456/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000, aceasta a adus unele modificări la alin. (3) al art. 209, precizând natura celor opt categorii de bunuri, obiect material al

infracțiunii de furt, care determină sancționarea mai aspră a faptelor;

— potrivit dispozițiilor legale criticate, toți infractorii aflați în aceeași situație beneficiază ori sunt exceptați de la beneficiul grațierii, deopotrivă, în raport cu natura infracțiunii și a conținutului acesteia, în formularea legală în vigoare la data săvârșirii infracțiunii;

— condamnații care au săvârșit infracțiuni diferite sau chiar de aceeași natură, dar în perioade diferite, când legea penală a reglementat în redactări diferite conținutul infracțiunilor respective, se află, evident, în situații diferite, ceea ce permite și instituirea unui tratament juridic diferențiat, conform opțiunii libere a legiuitorului, fără a se putea reține instituirea unor privilegii sau a unor discriminări.

Cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții.

II. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căroră „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile*”, Curtea constată că art. 4 alin. (2) lit. A pct. 12 din Legea nr. 543/2002 nu conține nici o dispoziție de excludere a aplicării de către instanța de judecată a legii penale mai favorabile și, prin urmare, nu se poate susține încălcarea textului constituțional.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 12 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată de Simona Scripcaru în Dosarul nr. 5.430/2003 al Judecătorei Iași și George Alexandru Dolea în Dosarul nr. 1.029/P/2003 al Judecătorei Galați.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aplicarea sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley privind comerțul internațional cu diamante brute

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Scop și definiții

Art. 1. — Prezenta hotărâre instituie regimul de certificare și control al importurilor și exporturilor de diamante brute pe teritoriul României, având ca scop aplicarea sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile au următoarele semnificații:

a) *Procesul Kimberley* — forumul în cadrul căruia participanții au instituit un sistem internațional de certificare pentru diamantele brute;

b) *sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley* — sistemul de certificare internațională negociat în cadrul Procesului Kimberley, așa cum este prevăzut în anexa nr. 1;

c) *participant* — orice stat, organizație de integrare economică regională, stat membru al Organizației Mondiale a Comerțului, precum și teritoriu vamal distinct, care satisface prevederile sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley, care a notificat președinția acestui proces și care face parte din lista prevăzută în anexa nr. 2;

d) *certificat* — documentul eliberat și validat de către o autoritate competentă a unui participant, care atestă că un transport/încărcătură de diamante brute satisface exigențele sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley;

e) *autoritatea competentă* — autoritatea desemnată de un participant pentru eliberarea, validarea și controlul certificatelor;

f) *diamante conflictuale* — diamantele brute, provenite din zone de conflict, așa cum sunt definite în sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley;

g) *diamant brut* — diamantul neprelucrat, simplu tăiat, clivat sau sumar șlefuit, înscris în Sistemul armonizat de clasificare, desemnare și codificare a mărfurilor, la una dintre pozițiile tarifare vamale 7102.10, 7102.21 sau 7102.31;

h) *import* — actul de introducere a unui bun material pe teritoriul geografic al unui participant;

i) *export* — actul de retragere sau de expediție a unui bun material de pe teritoriul geografic al unui participant;

j) *încărcătură/transport* — unul sau mai multe loturi;

k) *lot* — unul sau mai multe diamante ambalate împreună;

l) *lot de origine mixtă* — un lot care conține diamante brute provenite din două sau mai multe țări de origine;

m) *stoc certificat* — un stoc de diamante brute, ale cărui amplasament, volum și valoare, precum și modificările care pot fi aduse acestor elemente fac obiectul unui control efectiv din partea unui stat membru;

n) *tranzit vamal* — tranzitul prevăzut la art. 97—100 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.

(2) Autoritatea română desemnată pentru aplicarea sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley este Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, denumită în continuare *autoritatea competentă*.

CAPITOLUL II

Regimul de import

Art. 3. — Importul diamantelor brute pe teritoriul României este permis numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) diamantele brute sunt însoțite de un certificat validat de autoritatea competentă a unui participant;

b) diamantele brute sunt păstrate în containere inviolabile, iar sigiliile aplicate cu ocazia exportului de către participant nu sunt rupte;

c) certificatul identifică cu claritate încărcătura.

Art. 4. — (1) Containerele și certificatele însoțitoare sunt supuse, împreună și de îndată, verificării autorității naționale competente, în conformitate cu datele ce sunt înscrise în documentele de însoțire.

(2) Importatorul este responsabil de buna circulație a diamantelor brute și de costurile aferente.

(3) Autoritatea competentă, pentru a verifica dacă conținutul unui container corespunde datelor ce figurează în certificatul însoțitor, poate alege una dintre următoarele metode:

a) deschide fiecare container în vederea efectuării verificării; sau

b) alege prin sondaj unul sau mai multe containere, după caz, care trebuie să fie deschise în scopul unei asemenea verificări, pe baza unei analize de risc sau a unui sistem echivalent, după o procedură ce va fi elaborată de autoritatea competentă.

Art. 5. — (1) Atunci când autoritatea competentă constată că toate condițiile prevăzute la art. 3 sunt îndeplinite, confirmă certificatul inițial și înmânează importatorului o copie autentică a acestui certificat confirmat.

(2) Procedura de confirmare urmează a se aplica în termen de 10 zile lucrătoare de la prezentarea certificatului.

(3) În situațiile în care autoritatea competentă constată că nu sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la art. 3, pune sechestru pe încărcătură și dispune măsuri de verificare.

(4) Dacă autoritatea competentă, în urma verificărilor efectuate, constată buna-credință a importatorului sau faptul

că neîndeplinirea condițiilor decurge din acțiunea altei autorități în exercițiul funcțiunii, dispune remedierea deficiențelor constatate, iar după constatarea remedierii acestora ridică sechestrul și aplică procedura prevăzută la alin. (1).

(5) Autoritatea competentă română va informa autoritatea competentă a participantului care a eliberat sau a validat certificatul aferent încărcăturii despre faptul că nu au fost respectate condițiile impuse de reglementări, în termen de o lună de la data constatării.

Art. 6. — (1) Autoritatea competentă poate certifica stocurile de diamante brute care au fost importate sau care există pe teritoriul României înainte de data intrării în vigoare a prezentei hotărâri. După această dată diamantele brute provenite din stocuri certificate sunt prezumate a fi conforme numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 3.

(2) În toate celelalte cazuri autoritatea competentă poate elibera o confirmare prin care estimează că diamantele brute sunt conforme condițiilor prevăzute la art. 3, numai dacă a stabilit că aceste diamante erau legal prezente pe teritoriul României începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 7. — Prin derogare de la prevederile art. 3, 4 și 5, autoritatea competentă poate autoriza importul de diamante brute, dacă importatorul furnizează dovezi concludente prin care atestă că aceste diamante erau destinate importului pe teritoriul României și că au fost exportate cu cel mult 5 zile lucrătoare înainte de data intrării în vigoare a prezentei hotărâri. În acest caz autoritatea competentă poate elibera importatorului o confirmare de import, potrivit căreia aceste diamante sunt considerate conforme condițiilor prevăzute la art. 3.

Art. 8. — Autoritatea competentă păstrează pe o perioadă de 3 ani originalele certificatelor prevăzute la art. 3 lit. a), în scopul verificării lor și pentru a putea răspunde întrebărilor puse în cadrul sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley.

CAPITOLUL III

Regimul de export

Art. 9. — Exportul de diamante brute de pe teritoriul României este permis numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) diamantele brute sunt însoțite de un certificat corespunzător, eliberat și validat de către autoritatea competentă;

b) diamantele brute sunt păstrate în containere inviolabile și sigilate potrivit art. 10 alin. (1) lit. d).

Art. 10. — (1) Autoritatea competentă poate elibera unui exportator un certificat numai dacă a constatat că sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) exportatorul a furnizat probe/dovezi concludente că diamantele brute pentru care a fost solicitat un certificat au fost importate în mod legal, în conformitate cu art. 3;

b) toate informațiile prezentate în certificat sunt corecte;

c) diamantele brute sunt efectiv destinate să ajungă pe teritoriul unui alt participant;

d) diamantele brute trebuie să fie transportate într-un container inviolabil și sigilat.

(2) Autoritatea competentă validează certificatul numai după ce a verificat conținutul containerului și a constatat că acesta corespunde datelor înscrise în certificat, iar containerul în care se găsesc diamantele brute a fost sigilat în consecință, sub responsabilitatea autorității competente.

(3) Autoritatea competentă, pentru a verifica dacă conținutul containerului corespunde datelor ce figurează în certificatul însoțitor, poate alege una dintre metodele prevăzute la art. 4 alin. (3).

(4) Autoritatea competentă furnizează exportatorului o copie a certificatului pe care l-a validat.

(5) Exportatorul păstrează toate copiile timp de cel puțin 3 ani.

(6) Certificatul este valabil pentru export o perioadă de cel mult două luni de la data eliberării.

(7) Dacă diamantele brute nu sunt exportate în această perioadă, certificatul își pierde valabilitatea și trebuie returnat autorității competente care l-a eliberat.

Art. 11. — Dacă un exportator face parte dintr-o organizație a industriei de diamante, enumerată în anexa nr. 3, autoritatea competentă poate accepta în calitate de probă concludentă a unui import legal în România o declarație în acest sens, semnată de exportator. Declarația trebuie să cuprindă cel puțin informații care trebuie să figureze pe o factură, potrivit art. 14 alin. (2) pct. 1 lit. a).

Art. 12. — (1) Dacă autoritatea competentă constată că o încărcătură de diamante brute pentru care s-a cerut un certificat nu îndeplinește condițiile enumerate la art. 9, 10 și 11, pune sechestru pe încărcătură și dispune măsuri de verificare.

(2) Dacă autoritatea competentă, în urma verificărilor efectuate, constată buna-credință a exportatorului sau că neîndeplinirea condițiilor decurge din acțiunea altei autorități în exercițiul funcțiunii, dispune remedierea deficiențelor, iar după constatarea remedierii acestora ridică sechestrul și aplică procedura prevăzută la art. 10.

Art. 13. — Autoritatea competentă păstrează copiile autentice ale certificatelor eliberate în condițiile prevăzute la art. 10, pe o perioadă minimă de 3 ani, precum și toate informațiile primite de la exportator, pentru justificarea eliberării și validării unui certificat și pentru a putea răspunde întrebărilor puse în cadrul sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley.

CAPITOLUL IV

Autoreglementarea industriei

Art. 14. — (1) Organizațiile reprezentând negociatorii de diamante brute, care, în scopul aplicării sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley, au stabilit un sistem de garanție și de autoreglementare a industriei, pot solicita autorității competente să fie admise pe lista prevăzută în anexa nr. 3.

(2) Pentru înscrierea pe această listă, organizațiile menționate la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1. să furnizeze elemente doveditoare, concludente că au adoptat reguli și reglementări în virtutea cărora membrii negociatori de diamante brute care acționează ca persoane fizice sau juridice se angajează:

a) să nu vândă decât diamante dobândite din surse legale, în conformitate cu prevederile rezoluțiilor pertinente ale Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite și cu sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley, și să garanteze în scris pe factura ce însoțește fiecare vânzare de diamante brute că, pe baza informațiilor de care acestea dispun și/sau a garanțiilor scrise puse la dispoziție de către furnizorul acestor diamante brute, diamantele respective vândute nu sunt diamante conflictuale;

b) să se asigure că fiecare vânzare de diamante brute este însoțită de o factură ce include o garanție scrisă ce identifică fără echivoc vânzătorul și cumpărătorul, precum și sediile lor sociale, menționând, dacă este cazul, codul fiscal al vânzătorului, cantitatea/greutatea și descrierea mărfurilor vândute, valoarea tranzacției și data livrării;

c) să nu cumpere diamante brute de la surse de aprovizionare suspecte sau necunoscute și/sau diamante brute de la persoane neparticipante la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley;

d) să nu cumpere diamante brute de la o sursă cu privire la care a fost dovedit, prin mijloace legale, că a încălcat legislația și reglementările în vigoare în materia comerțului cu diamante conflictuale;

e) să nu cumpere diamante brute în/sau provenind dintr-o regiune în legătură cu care o autoritate sau o instanță guvernamentală ori un organism pendinte al sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley a lansat un avertisment potrivit căruia diamantele disponibile pentru vânzare provin din acea regiune și sunt diamante conflictuale;

f) să nu cumpere sau să vândă cu bună știință ori să ajute alți operatori să cumpere sau să vândă diamante conflictuale;

g) să procedeze astfel încât toți membrii personalului care cumpără sau vând diamante brute în cadrul comerțului cu diamante să fie informați corespunzător asupra rezoluțiilor comerciale și reglementărilor guvernamentale care limitează comerțul cu diamante conflictuale;

h) să creeze și să mențină, pe o perioadă de cel puțin 3 ani, un registru cu facturile primite de la furnizori și cu cele eliberate clienților;

i) să angajeze un verificator independent care să certifice că registrul a fost creat și ținut corect și că nu a fost descoperită nici o tranzație contrară angajamentelor prevăzute în prezentul articol și/sau că toate tranzațiile contrare acestor angajamente au fost notificate corespunzător autorității competente;

2. să furnizeze probe concludente că au adoptat reguli și reglementări care obligă organizația la:

a) excluderea tuturor membrilor care se dovedesc, ca urmare a unei anchete corespunzătoare, efectuată de organizația prevăzută la art. 14 alin. (1), că au încălcat grav angajamentele sus-menționate;

b) publicarea unui anunț prin care se informează asupra excluderii aceluși membru și notificarea în acest sens a autorității competente;

c) informarea tuturor membrilor cu privire la prevederile legislative, reglementările și liniile directoare adoptate în cadrul sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley referitoare la diamantele conflictuale și la furnizarea numelor persoanelor fizice sau juridice care au încălcat aceste prevederi legale și reglementări;

3. să comunice autorității competente lista completă a membrilor negociatori de diamante brute, inclusiv numele, adresa, locul de domiciliu și alte informații, care să permită evitarea tuturor confuziilor privind identificarea acestora.

(3) Organizațiile vizate prin prezentul articol trebuie să notifice de îndată autorității competente toate modificările referitoare la calitatea de membru intervenite de la solicitarea admiterii pe listă.

(4) Simpla prezență pe listă a unei organizații sau a unui membru permite autorității competente să aibă acces la toate informațiile necesare pentru evaluarea funcționării corespunzătoare a sistemului de garanție și de autoreglementare a industriei. Dacă circumstanțele o justifică, această autoritate poate pretinde garanții suplimentare, ce fac ca organizațiile să fie în măsură să asigure menținerea unui sistem credibil.

(5) Dacă în momentul când evaluează funcționarea sistemului autoritatea competentă obține informații demne de încredere, conform cărora organizația cu sediul pe teritoriul României, care figurează pe lista prevăzută de prezentul articol, sau conform cărora un membru al acesteia, stabilit ori rezident în România, încalcă prevederile prezentului articol, aceasta va dispune o anchetă în această privință pentru a verifica dacă prevederile prezentului articol au fost efectiv încălcate.

(6) Dacă pe baza raportului de evaluare sau a altor surse de informații pertinente autoritatea competentă ajunge la concluzia că un sistem de garanție și autoreglementare

a industriei nu funcționează corect și că problema nu a fost tratată într-o manieră corespunzătoare, adoptă măsuri corespunzătoare în vederea retragerii acestei organizații de pe lista prevăzută în anexa nr. 3.

(7) Organizațiile sau membrii lor, vizate de prezentul articol, care funcționează pe teritoriul unui participant, altul decât România, sunt considerate a fi conforme dispozițiilor prezentului articol dacă satisfac regulile și reglementările pe care acel participant le-a stabilit în scopul aplicării sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley.

CAPITOLUL V

Tranzitul diamantelor brute pe teritoriul României

Art. 15. — Prevederile art. 4, 9, 10 și 12 nu se aplică diamantelor brute aflate în tranzit pe teritoriul României dacă obiectivul tranzitului este clar atestat prin certificatul de însoțire, iar containerul de origine în care sunt transportate diamantele brute ori certificatul de însoțire eliberat de o autoritate competentă a unui alt participant nu a fost violat sau alterat, în nici un mod, pe teritoriul României.

CAPITOLUL VI

Dispoziții generale

Art. 16. — (1) Autoritatea competentă ține evidența la zi a listei prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Autoritatea competentă poate percepe de la operatorii economici care funcționează pe piața diamantelor brute a României o redevență pentru tipărirea, eliberarea și/sau validarea unui certificat și pentru controlul fizic exercitat în conformitate cu prevederile art. 4 și 12. Valoarea acestei redevențe nu poate fi mai mare decât costurile prestațiilor curente în materie realizate de autoritatea competentă.

(3) Autoritatea competentă poate modifica specimenul certificatului în vederea perfecționării securității acestuia, tratamentul și funcționalității sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley, cu condiția ca acesta să fie comunicat în prealabil Președinției Procesului Kimberley.

Art. 17. — (1) Autoritatea competentă reprezintă România în cadrul sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley și trebuie să depună eforturi pentru a asigura aplicarea optimă a acestui sistem, în special în cooperare cu ceilalți participanți în acest scop.

(2) Autoritatea competentă participă la schimbul de informații, în special cu informații referitoare la comerțul internațional cu diamante brute, și, dacă este cazul, cooperează în activități de supraveghere și de reglementare a eventualelor diferende.

Art. 18. — (1) Toate persoanele fizice sau juridice care desfășoară activități ce au legătură directă sau indirectă cu prevederile art. 3, 4, 6, 7, 9, 10, 11, 14 și 15 sunt obligate să depună toate diligențele necesare și să se conformeze prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Participarea cu intenție la activități care au, direct sau indirect, ca efect ocolirea prevederilor prezentei hotărâri este interzisă.

Art. 19. — (1) Informațiile dobândite conform prezentei hotărâri nu pot fi utilizate decât în scopul pentru care au fost prevăzute.

(2) Informațiile de natură confidențială sau furnizate cu titlu confidențial sunt acoperite prin obligații ale secretului profesional. Acestea nu pot fi divulgate fără autorizarea expresă a persoanei care le-a furnizat.

(3) Comunicarea acestor informații este permisă când autoritatea competentă este ținută sau autorizată, în particular, în cadrul unei acțiuni în justiție. Comunicarea trebuie să țină cont de interesul legitim al persoanei în cauză, în vederea nedivulgării secretelor comerciale.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul informațiilor cu caracter general făcute publice de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, dacă această comunicare este compatibilă cu scopul pentru care informațiile au fost furnizate în faza inițială, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (3).

Art. 20. — Respectarea prevederilor prezentei hotărâri nu îndreptățește persoanele fizice sau juridice să deroge de la obligația respectării, parțiale sau totale, a celorlalte prevederi legale în vigoare.

CAPITOLUL VII

Contravenții și sancțiuni

Art. 21. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 3, ale art. 4 alin. (1) și (2), ale art. 10 alin. (5) și (7) și ale art. 18 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională de la 250.000.000 lei la 500.000.000 lei și cu confiscarea bunurilor ce fac obiectul contravenției.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii se fac de către personalul anume împuternicit al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 22. — Contravențiilor prevăzute la art. 21 alin. (1) le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 23. — În aplicarea prevederilor prezentei hotărâri autoritatea competentă poate elabora proceduri, în condițiile reglementate prin actul său de organizare și funcționare.

Art. 24. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 25. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică până la data aderării României la Uniunea Europeană, urmând ca ulterior să devină direct aplicabile reglementările europene în domeniu.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor

Rovana Plumb,
secretar de stat

Ministrul economiei și comerțului,

Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul afacerilor externe,

Mircea Geoană

SISTEMUL DE CERTIFICARE PENTRU PROCESUL KIMBERLEY*)

PREAMBUL

Participanții,

— recunoscând că traficul de diamante conflictuale constituie o gravă problemă de interes internațional major, care are raporturi directe cu finanțarea conflictelor armate, cu activitățile mișcărilor rebele care au ca scop subminarea sau răsturnarea guvernelor legitime, cu traficul ilicit și proliferarea de armament, în special arme mici și ușoare,

— recunoscând, de asemenea, impactul devastator al conflictelor finanțate de traficul cu diamante de război asupra păcii, siguranței și securității oamenilor din țările afectate, precum și încălcările flagrante ale drepturilor omului, care au fost comise în aceste conflicte,

— luând în considerare impactul negativ al acestor conflicte asupra stabilității regionale și obligațiile trasate statelor prin Carta Organizației Națiunilor Unite cu privire la menținerea păcii și securității internaționale;

— conștientizând că măsurile internaționale urgente sunt imperios necesare pentru a nu permite ca problema diamantelor conflictuale să afecteze în mod negativ comerțul legitim cu diamante, care joacă un rol esențial în economiile numeroaselor state ce produc, prelucrează, exportă și importă diamante, în special țările în curs de dezvoltare,

— reamintind toate rezoluțiile pertinente ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite în virtutea art. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite, inclusiv dispozițiile pertinente ale rezoluțiilor 1.173/1998, 1.295/2000, 1.306/2000 și 1.343/2001, și preocupați de a contribui la aplicarea măsurilor prevăzute prin aceste rezoluții,

— evidențiind Rezoluția 55/56/2000 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite asupra rolului comerțului cu diamante de război în finanțarea conflictului armat, care solicită comunității internaționale să analizeze rapid și cu minuțiozitate planul de măsuri eficiente și pragmatice care privesc această problemă,

— evidențiind mai departe recomandarea înscrisă în cadrul Rezoluției 55/56/2000 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, și anume că comunitatea internațională trebuie să dezvolte propuneri detaliate pentru un sistem de certificare internațional simplu și funcțional pentru diamantele brute, bazat în principal pe sistemele naționale de certificare și pe standardele minime agreeate la nivel internațional,

— reamintind că Procesul Kimberley, creat pentru a identifica o soluție a problemei internaționale a diamantelor conflictuale, vizează includerea tuturor celor interesați și anume statele care produc, exportă și importă diamante, industria diamantelor și societatea civilă,

— convinși că diamantele conflictuale joacă un rol important în finanțarea conflictelor armate și că acesta poate fi redus semnificativ prin introducerea sistemului de certificare pentru diamantele brute, creat să excludă diamantele conflictuale din comerțul legitim,

— reamintind că Procesul Kimberley a considerat că un sistem internațional de certificare pentru diamantele brute, bazat pe legi și practici naționale și pe standardele minime internaționale agreeate, va fi cel mai eficace sistem de rezolvare a problemei diamantelor conflictuale,

— luând în considerare măsurile importante adoptate pentru atacarea acestei probleme, în special de către guvernele Angolei, Republicii Democrate Congo, Guineei și Sierrei Leone și de alte țări principale care produc, exportă și importă diamante, precum și de industria diamantelor, în particular de Consiliul mondial al diamantelor și de societatea civilă,

— întâmpinând inițiativele voluntare de autoreglementare anunțate de către industria de diamante și recunoscând că un astfel de sistem voluntar va ajuta la crearea unui sistem eficient de control intern al diamantelor brute, conform sistemului internațional de certificare a diamantelor brute,

— recunoscând că un sistem internațional de certificare a diamantelor brute nu va fi credibil decât atunci când toți participanții vor asigura funcționarea sistemelor interne de control vizând eliminarea diamantelor conflictuale din lanțul de producție, exporturi și importuri de diamante brute pe propriile teritorii, recunoscând în același timp că diferențele în modelele de producție și practicile comerciale și în toate tipurile de control instituțional vor putea impune adoptarea de metode diferite care să întrunească standardele minime,

— recunoscând, de asemenea, că sistemul internațional de certificare pentru diamantele brute trebuie să fie compatibil cu legea internațională care guvernează comerțul internațional,

— recunoscând că suveranitatea statelor trebuie să fie în mod deplin respectată, precum și principiile de egalitate, avantaj reciproc și consens,

recomandă următoarele dispoziții:

SECȚIUNEA I**Definiții**

În scopul sistemului internațional de certificare pentru diamantele brute, denumit în continuare *sistem de certificare*, se aplică următoarele definiții:

diamante conflictuale — diamantele brute utilizate de mișcărilor rebele sau de aliații lor pentru finanțarea conflictelor care vizează subminarea guvernelor legitime, așa cum

sunt descrise în rezoluțiile pertinente ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, în măsura în care acestea rămân în vigoare, sau în alte rezoluții similare care ar putea fi adoptate în viitor de către Consiliul de Securitate, și așa cum sunt înțelese și recunoscute în Rezoluția 55/56/2000 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite sau în alte rezoluții similare care pot fi adoptate în viitor de către Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite;

*) Sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley a fost adoptat de statele participante la Reuniunea Plenară de la Interlaken din 5 noiembrie 2002.

țară de origine — țara de unde diamantele brute au fost extrase;

țară de proveniență — ultima țară participantă de unde diamantele brute au fost exportate conform documentelor de import;

diamant — mineral natural, compus în esență din carbon pur cristalizat într-un sistem izometric, a cărui duritate pe scara Mohs este de 10 și care posedă o greutate specifică de circa 3,52 și un indice de refracție de 2,42;

export — actul de retragere/ieșire a unui bun material din teritoriul geografic al unui participant;

autoritate exportatoare — autoritatea/autoritățile sau organismul/organismele desemnat/desemnate de un stat participant de pe al cărui teritoriu pleacă un transport de diamante brute, care este/sunt abilitat/abilitate să valideze certificatul Procesului Kimberley;

zonă de comerț liberă — parte a teritoriului unui participant unde toate bunurile importate sunt considerate în general, în ceea ce privește taxele de import, ca fiind situate în exteriorul teritoriului vamal;

import — actul de introducere a unui bun material pe teritoriul geografic al unui participant;

autoritate importatoare — autoritatea/autoritățile sau organismul/organismele desemnat/desemnate de un participant în al cărui teritoriu este importat transportul/încărcătura de diamante brute, însărcinat/însărcinate cu formalitățile de import și, în special, cu controlul certificatului Procesului Kimberley care însoțește transportul;

certificatul Procesului Kimberley — document rezistent la falsificare, având un format specific, care confirmă că un transport de diamante brute corespunde exigențelor sistemului de certificare;

observator — un reprezentant al societății civile, al industriei de diamante, al unui organism internațional sau guvern neparticipant, invitat să participe la reuniunile Plenarei Procesului Kimberley;

lot — unul sau mai multe diamante care sunt ambalate împreună și care formează un tot;

lot de origine mixtă — lot care conține diamante brute provenite din două sau mai multe țări de origine, ambalate împreună;

participant — stat sau organizație regională de integrare economică, căreia i se aplică sistemul de certificare;

organizație regională de integrare economică — organizație care grupează state suverane care și-au declinat competența cu privire la problemele guvernate de sistemul de certificare al acestei organizații;

diamante brute — diamante neprelucrate sau simplu tăiate, clivate sau simplu șlefuite, care se regăsesc în Sistemul armonizat de clasificare și codificare a mărfurilor la pozițiile tarifare vamale 7102.10.00, 7102.21.00 și 7102.31.00;

transport — importul sau exportul fizic al unuia ori al mai multor loturi;

tranzit — traversarea fizică a teritoriului unui participant sau al unui neparticipant, cu sau fără transbordare, antrepozitare ori schimbare a modalității de transport, când o asemenea traversare nu reprezintă decât un segment al voiajului care a început și se termină dincolo de frontiera participantului sau neparticipantului al cărui teritoriu îl traversează transportul/încărcătura.

SECȚIUNEA a II-a

Certificatul Procesului Kimberley

Fiecare participant trebuie:

a) să se asigure că un certificat al Procesului Kimberley, denumit în continuare *certificat*, însoțește fiecare transport de diamante brute cu ocazia exportului;

b) să se asigure că procedurile de emitere a certificatelor respectă regulile minime ale Procesului Kimberley, așa cum sunt prevăzute în secțiunea a IV-a;

c) să se asigure că certificatele respectă exigențele minime enunțate în anexa a) la prezenta anexă.

O dată ce aceste condiții sunt întrunite, participanții pot stabili caracteristici suplimentare pentru propriile certificate, de exemplu o formă specială, date suplimentare sau elemente de securitate;

d) să îi informeze pe toți ceilalți participanți, prin intermediul președintelui, asupra caracteristicilor certificatului propriu, astfel cum sunt precizate în anexa a) la prezenta anexă, în scopul validării.

SECȚIUNEA a III-a

Angajamente în ceea ce privește comerțul internațional cu diamante brute

Fiecare participant trebuie:

a) cu privire la transporturile de diamante brute exportate către o țară participantă, să impună ca fiecare astfel de transport să fie însoțit de un certificat validat corespunzător;

b) cu privire la transporturile diamantelor brute importate de o țară participantă:

— să solicite un certificat validat corespunzător;

— să se asigure ca documentul de confirmare a recepției să fie transmis în cel mai scurt timp autorităților exportatoare competente. Confirmarea ar trebui să se refere cel puțin la numărul certificatului, numărul de loturi, greutatea în carate și la detalii privind importatorul și exportatorul;

— să solicite ca originalul certificatului să fie ușor accesibil pentru o perioadă de cel puțin 3 ani;

c) să se asigure că nici o încărcătură de diamante brute nu este exportată într-o țară neparticipantă, nici importată dintr-o țară neparticipantă;

d) să admită faptul că participanții al căror teritoriu îl tranzitează transporturile nu sunt ținuti să întrunească condițiile prevăzute la lit. a) și b) de mai sus și nici pe cele din secțiunea a II-a lit. a), cu condiția ca autoritățile competente ale participantului în cauză să se asigure că transportul părăsește teritoriul în aceleași condiții ca la sosire, adică nici deschis, nici alterat.

SECȚIUNEA a IV-a

Controale interne

Angajamente pe care le iau participanții

Fiecare participant trebuie:

a) să creeze un sistem de control destinat eliminării diamantelor conflictuale din încărcăturile de diamante brute care sunt importate în sau exportate de pe teritoriul său;

b) să desemneze o autoritate sau autorități importatoare și exportatoare;

c) să se asigure că diamantele brute sunt importate și exportate în containere inviolabile;

d) în funcție de necesități, să modifice sau să adopte legi specifice ori regulamente, necesare implementării și

punerii în practică a sistemului de certificare, și să mențină sancțiuni descurajatoare și proporționale în cazul încălcării legii;

e) să culeagă și să conserve informațiile oficiale relevante referitoare la producție, import și export și să schimbe informații conform dispozițiilor secțiunii a V-a;

f) atunci când se creează un sistem de control intern, să țină cont, dacă este necesar, de alte opțiuni și recomandări referitoare la controalele interne, enunțate în anexa b) la prezenta anexă.

Principii de autoreglementare a industriei

Participanții recunosc că un sistem voluntar de autoreglementare a industriei, așa cum rezultă din preambulul prezentului document, va furniza un sistem de garanții care se sprijină pe verificările auditorilor independenți ai întreprinderilor individuale și este susținut de sancțiunile interne stabilite de industrie, sistem ce va ajuta la facilitarea trasabilității tranzacțiilor cu diamante brute de către autoritățile guvernamentale.

SECȚIUNEA a V-a

Cooperare și transparență

Participanții trebuie:

a) să furnizeze, prin intermediul președintelui, informații prin care se identifică autoritățile sau organismele desemnate, responsabile cu implementarea dispozițiilor sistemului de certificare. Fiecare participant va trebui să furnizeze altor participanți, prin intermediul Președinției, de preferință în format electronic, precizări referitoare la legi, reglementări, reguli, practici și proceduri și să actualizeze informațiile respective atunci când este nevoie. Aceste precizări trebuie să includă un rezumat al principalelor elemente în limba engleză;

b) să elaboreze și să pună la dispoziție tuturor celorlalți participanți, prin intermediul Președinției, date statistice, conform principiilor enunțate în anexa c) la prezenta anexă;

c) să facă schimb de experiență și de alte informații utile, inclusiv autoevaluare, pentru a avea cea mai bună practică în situația dată;

d) să trateze cu amabilitate cererile venite din partea altor participanți care solicită asistență, în scopul îmbunătățirii funcționalității sistemului de certificare în teritoriul lor;

e) să informeze un alt participant, prin intermediul președintelui, dacă estimează că legile, reglementările, regulile, practicile sau procedurile acestui alt participant nu garantează absența diamantelor conflictuale din exporturile sale;

f) să coopereze cu alți participanți pentru a încerca să rezolve probleme care s-ar putea ivi în circumstanțe neprevăzute și care ar putea duce la nerespectarea exigențelor minime de eliberare sau de acceptare a certificatelor, precum și să țină la curent pe toți ceilalți participanți privind natura problemelor întâlnite și soluțiile găsite;

g) să încurajeze, prin intermediul autorităților competente, cooperarea mai strânsă dintre organismele cu atribuții în aplicarea legii și autoritățile vamale ale participanților.

SECȚIUNEA a VI-a

Aspecte administrative

Reuniuni

1. Participanții și observatorii trebuie să se reunească în ședințe plenare în fiecare an și ori de câte ori este necesar pentru participanți, în vederea examinării eficacității sistemului de certificare.

2. Participanții trebuie să adopte reguli de procedură pentru aceste reuniuni în cadrul primei reuniuni plenare.

3. Reuniunile vor avea loc în țara de reședință a președintelui, mai puțin în cazul în care un participant sau un organism internațional propune organizarea unei asemenea reuniuni și ca aceasta să fie acceptată. Țara gazdă trebuie să faciliteze formalitățile de intrare a persoanelor care asistă la aceste reuniuni.

4. La sfârșitul fiecărei reuniuni plenare va fi ales un președinte însărcinat cu prezidarea tuturor reuniunilor plenare, reuniunilor grupurilor de lucru ad-hoc și ale altor organisme secundare, care pot fi constituite până la data următoarei reuniuni plenare anuale.

5. Participanții trebuie să adopte decizii prin consens. Dacă este imposibil de a se realiza consensul, președintele va trebui să organizeze consultări.

Sprijin administrativ

6. Pentru asigurarea unei gestiuni eficiente a sistemului de certificare, sprijinul administrativ este indispensabil. Modalitățile și funcțiile unui asemenea sprijin trebuie să fie discutate cu ocazia primei reuniuni plenare, o dată ce Adunarea Generală a Națiunilor Unite își va fi dat acordul.

7. Sprijinul administrativ va putea include următoarele funcțiuni:

a) să permită comunicarea, schimbul de informații și consultarea între participanți asupra aspectelor precizate în prezentul document;

b) să țină și să pună la dispoziție participanților o colecție a acelor legi, reglementări, reguli, proceduri, practici și date statistice furnizate în conformitate cu secțiunea a V-a;

c) să redacteze documente și să acorde sprijin administrativ cu ocazia reuniunilor plenare și a reuniunilor grupurilor de lucru;

d) să se achite de alte sarcini care i-au fost atribuite cu ocazia reuniunilor plenare sau a altor grupuri de lucru mandatate de către acestea.

Participare

8. Participarea la sistemul de certificare este deschisă la nivel global, nediscriminatoriu, tuturor participanților care sunt pregătiți și capabili să ducă la îndeplinire cerințele acestui sistem.

9. Orice candidat care dorește să participe la sistemul de certificare trebuie să își manifeste intenția prin notificarea Președinției, pe canale diplomatice. Această notificare trebuie să conțină informațiile prevăzute la secțiunea a V-a lit. a) și să fie transmisă tuturor participanților în termen de o lună.

10. Participanții au intenția de a invita reprezentanții societății civile, ai industriei diamantelor, ai guvernelor neparticipante și organizațiilor internaționale să participe la reuniunile plenare în calitate de observatori.

Obligațiile participanților

11. Înaintea reuniunilor plenare anuale ale Procesului Kimberley, participanții redactează și pun la dispoziție altor participanți informațiile înscrise la secțiunea a V-a lit. a), pentru a cunoaște cum sunt aplicate exigențele sistemului de certificare pe teritoriul lor.

12. Ordinea de zi a reuniunilor plenare anuale trebuie să includă un punct care să permită examinarea informațiilor stipulate în secțiunea a V-a, pct. 1, iar participanții să poată furniza alte precizări referitoare la sistemele lor, la cererea adunării plenare.

13. Dacă sunt necesare clarificări suplimentare, participanții la reuniunile plenare pot, la recomandarea președintelui, să identifice și să impună luarea altor măsuri de

verificare. Aceste măsuri trebuie implementate conform legii internaționale și naționale aplicabile. Aceasta poate include, fără a se reduce la, măsuri cum ar fi:

a) solicitarea de informații și precizări suplimentare de către participanți;

b) misiuni de revizuire de către alți participanți sau de reprezentanții acestora, dacă se identifică neconcordanțe semnificative cu sistemul de certificare.

14. Misiunile de revizuire trebuie efectuate într-o manieră analitică profesionistă și imparțială, cu acordul participantului în cauză. Mărimea, componența, termenii de referință și durata acestor misiuni trebuie să fie fondate pe circumstanțe clare și stabilite de președinte, cu acordul participantului în cauză și în consens cu toți participanții.

15. Un raport asupra măsurilor de verificare a concordanței trebuie înaintat președintelui și participantului în cauză, în termen de 3 săptămâni de la finalizarea misiunii. Raportul și eventualele observații ale participanților trebuie să fie publicate într-o zonă cu acces restrâns al unui site Internet oficial al sistemului de certificare, nu mai târziu de 3 săptămâni de la înaintarea raportului participantului în cauză. Participanții și observatorii trebuie să depună toate eforturile în vederea respectării confidențialității comentariilor și discuțiilor referitoare la toate aspectele de conformitate.

Conformarea și prevenirea diferendelor

16. În cazul în care apare o problemă privind conformitatea unui participant sau orice alt aspect legat de implementarea sistemului de certificare, orice participant în cauză poate să informeze președintele, care, la rândul său, informează, fără întârziere, pe toți participanții cu privire la problema respectivă și inițiază un dialog în vederea soluționării acesteia. Participanții și observatorii trebuie să

depună toate eforturile în vederea respectării confidențialității comentariilor și discuțiilor referitoare la toate aspectele de conformitate.

Modificări

17. Prezentul document poate fi modificat printr-un acord comun al participanților.

18. Orice participant are dreptul să propună modificări. Propunerile de modificare trebuie transmise în scris președintelui, cu cel puțin 90 de zile înaintea următoarei reuniuni plenare, dacă nu se convine altfel.

19. Președintele comunică toate propunerile de modificare tuturor participanților și observatorilor în cel mai scurt timp posibil și le înscrie pe ordinea de zi a următoarei reuniuni plenare anuale.

Mecanisme de examinare

20. Participanții trebuie să aibă în vedere faptul că sistemul de certificare face obiectul unei revizuii periodice, pentru a le permite să efectueze o analiză completă a tuturor elementelor conținute în sistem. Revizuirea trebuie să țină seama, de asemenea, de cerințele continue ale unui asemenea sistem, luându-se în considerație receptivitatea participanților, a organismelor internaționale, în special Organizația Națiunilor Unite, și pericolul permanent pe care îl prezintă diamantele conflictuale. Prima examinare de acest fel trebuie să aibă loc cel mai târziu la 3 ani după intrarea în vigoare a sistemului de certificare. Reuniunea de examinare ar trebui în mod normal să coincidă cu reuniunea plenară anuală, mai puțin în cazul în care există un acord contrar.

Intrarea în vigoare a sistemului

21. Sistemul de certificare trebuie stabilit cu ocazia reuniunii ministeriale cu privire la sistemul de certificare pentru diamantele brute, la Interlaken la 5 noiembrie 2002.

*ANEXA a)
la anexa nr. 1*

CERTIFICATE

A. Condiții minime privind certificatele

Un certificat trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

— fiecare certificat trebuie să aibă titlul „Certificat al Procesului Kimberley”, precum și următoarea declarație: „Diamantele brute din acest transport au fost manipulate în conformitate cu prevederile sistemului de certificare pentru Procesul Kimberley privind diamantele brute”;

— țara de origine pentru încărcătura/transportul de loturi de origine unică;

— certificatele pot fi redactate în orice limbă, cu condiția să existe o traducere în limba engleză;

— numerotarea unică trebuie să urmărească codul țării alpha 2, conform normei ISO 3166—1;

— certificatul trebuie să fie inviolabil și nefalsificabil;

— data emiterii;

— data expirării;

— autoritatea emitentă;

— identitatea exportatorului și a importatorului;

— greutatea/masa în carate;

— valoarea în dolari S.U.A.;

— numărul loturilor din transport;

— sistemul armonizat de clasificare și codificare a mărfurilor;

— să fie validat de către autoritatea exportatoare.

B. Elemente facultative ale certificatelor

Un certificat poate conține următoarele elemente facultative:

— caracteristici specifice, de exemplu formă, date suplimentare sau elemente de securitate;

— date privind calitatea diamantelor brute din cadrul transportului;

— o confirmare de import ar trebui să conțină, de preferință, următoarele elemente:

• țara de destinație;

• identitatea importatorului;

• greutatea în carate și valoarea în dolari S.U.A.;

• sistemul armonizat de clasificare și codificare a mărfurilor;

• data recepției din țara importatoare;

• autentificarea de către țara importatoare.

C. Proceduri facultative

Diamantele brute pot fi transportate în saci de securitate transparenți.

Numărul certificatului unic poate fi reprodus pe container.

RECOMANDĂRI prevăzute la secțiunea a IV-a lit. f)

Recomandări generale

1. Participanții pot desemna unul sau mai mulți coordonatori oficiali pentru a se ocupa de implementarea sistemului de certificare.

2. Participanții pot reflecta la utilitatea completării și/sau intensificării procesului de colectare și publicare a datelor statistice ce figurează în anexa c) la anexa nr. 1, pe baza conținutului certificatelor Procesului Kimberley.

3. Participanții sunt încurajați să păstreze într-o bază de date informatizată datele și informațiile prevăzute la secțiunea a V-a.

4. Participanții sunt invitați să transmită și să primească mesaje electronice în vederea promovării sistemului de certificare.

5. Participanții care produc diamante și care au grupări rebele suspectate de extragerea diamantelor din teritoriul lor sunt încurajate să identifice zonele cu activitate minieră a rebelilor și să transmită această informație tuturor participanților. Aceste date trebuie să fie actualizate periodic.

6. Participanții sunt încurajați să facă cunoscut tuturor participanților, prin intermediul Președinției, numele persoanelor sau întreprinderilor vinovate de activități ilicite în raport cu scopurile sistemului de certificare.

7. Participanții sunt încurajați să se asigure că toate cumpărările cu bani lichizi de diamante brute sunt dirijate prin bănci oficiale, însoțite de documente verificabile.

8. Participanții care produc diamante trebuie să analizeze producția obținută în funcție de următoarele aspecte:

- caracteristicile diamantelor produse;
- producția reală.

Recomandări privind controlul minelor de diamante

9. Participanții sunt încurajați să se asigure că minele de diamante sunt posesoare ale unei licențe și să permită numai acestora să extragă diamante.

10. Participanții sunt sfătuiți să se asigure că întreprinderile de prospecțiune și extracție păstrează norme de securitate reale, pentru ca diamantele conflictuale să nu afecteze producția legitimă.

Recomandări privind participanții care exploatează mine de diamante la scară mică

11. Minele de diamante artizanale și informale ar trebui să dețină autorizație și numai acelor persoane astfel autorizate să li se permită extracția de diamante.

12. Dosarele de autorizare ar trebui să conțină un minimum de informații și anume: numele, adresa, naționalitatea și/sau statutul de rezidență și zona autorizată de extracție a diamantelor.

Recomandări privind cumpărătorii, vânzătorii și exportatorii de diamante brute

13. Toți cumpărătorii, vânzătorii și exportatorii de diamante, precum și agenții și întreprinderile de expediție care participă la transportul diamantelor brute ar trebui să fie înregistrați și autorizați de către autoritățile competente ale fiecărui participant.

14. Dosarele de autorizare ar trebui să conțină un minimum de informații, și anume: numele, adresa, naționalitatea și/sau statutul de rezidență.

15. Toți cumpărătorii, vânzătorii și exportatorii de diamante brute ar trebui obligați prin lege să păstreze pe o perioadă de 5 ani registrele zilnice de cumpărări, vânzări și exporturi, menționând numele cumpărătorilor sau vânzătorilor, numărul lor de autorizație, cantitatea și valoarea diamantelor vândute, exportate sau cumpărate.

16. Datele vizate la paragraful 14 ar trebui consemnate într-o bază de date computerizată, pentru a facilita obținerea de informații detaliate asupra activităților cumpărătorilor și vânzătorilor individuali de diamante brute.

Recomandări privind operațiunile de export

17. Orice exportator trebuie să prezinte încărcătura sa de diamante brute autorității exportatoare competente.

18. Înainte de validarea unui certificat, autoritatea exportatoare este abilitată să solicite exportatorului o declarație prin care să ateste că diamantele brute exportate nu sunt diamante conflictuale.

19. Diamantele brute trebuie sigilate într-un container inviolabil, împreună cu certificatul sau cu o copie autentică. Autoritatea exportatoare trebuie să transmită apoi un mesaj electronic detaliat autorității importatoare competente, precizând greutatea în carate, valoarea, țara de origine sau de proveniență, importatorul și numărul seriei certificatului.

20. Autoritatea exportatoare trebuie să înregistreze toate datele referitoare la încărcăturile de diamante brute într-o bază de date computerizată.

Recomandări privind operațiunile de import

21. Autoritatea importatoare trebuie să primească un mesaj electronic înainte sau la sosirea transportului de diamante brute. Acest mesaj trebuie să prezinte detalii, cum ar fi greutatea în carate, valoarea, țara de origine sau de proveniență, exportatorul și numărul seriei certificatului.

22. Autoritatea importatoare trebuie să cerceteze încărcătura de diamante brute pentru a se asigura că sigiliile și containerul nu au fost violate și că exportul a fost efectuat conform sistemului de certificare.

23. Autoritatea importatoare trebuie să deschidă și să cerceteze conținutul transportului pentru a verifica exactitatea informațiilor înscrise în certificat.

24. Când reglementarea pretinde sau, la cerere, autoritatea importatoare trebuie să transmită fișa de retur ori cuponul confirmării importului la autoritatea exportatoare competentă.

25. Autoritatea importatoare trebuie să înregistreze toate datele referitoare la transporturile/încărcăturile diamantelor brute într-o bază de date informatizată.

Recomandări privind transporturile/încărcăturile destinate sau de proveniență din zonele libere

26. Transporturile/încărcăturile de diamante brute destinate sau de proveniență din zonele libere trebuie tratate de către autoritățile desemnate.

STATISTICI

Recunoscând că datele fiabile și comparabile privind producția și comerțul internațional cu diamante brute constituie un instrument esențial pentru implementarea reală a sistemului de certificare și, în special, pentru identificarea neregularităților sau anomaliilor ce pot evidenția prezența diamantelor conflictuale în comerțul legitim, participanții se sprijină fără rezerve pe următoarele principii, ținând cont de necesitatea protejării informațiilor comerciale cu caracter sensibil:

a) păstrarea și publicarea, într-un format standard, în următoarele două luni care urmează perioadei de referință a datelor statistice trimestriale globale referitoare la exporturile și importurile diamantelor brute, numărul certificatelor validate pentru export și al transporturilor/încărcăturilor importate, însoțite de certificate;

b) păstrarea și publicarea datelor statistice privind exporturile și importurile de către țara de origine și cea de proveniență, în măsura în care acest lucru este posibil, greutatea în carate și valoarea, în conformitate cu Sistemul armonizat de clasificare și codificare a mărfurilor, pozițiile tarifare vamale 7102.10; 7102.21; 7102.31;

c) păstrarea și publicarea semestrială, în două luni care urmează perioadei de referință, a datelor statistice privind producția diamantelor brute privind greutatea în carate și valoarea. Dacă un participant nu poate publica aceste date, el va notifica de îndată președintelui;

d) să adune și să publice aceste date statistice, bazându-se în primul rând pe metodologiile și procedurile naționale în vigoare;

e) să pună datele statistice la dispoziție unui organism guvernamental sau oricărui mecanism adecvat, desemnat de către participanți, pentru ca acestea să fie: 1. compilate și publicate trimestrial, în cazul datelor referitoare la exporturi și importuri; și 2. semestrial, în cazul datelor referitoare la producție. Datele statistice trebuie să fie accesibile, în vederea consultării de către grupurile interesate sau de către participanți, individual ori colectiv, în funcție de termenii de referință stabiliți de către participanți;

f) să țină seama de datele statistice privind comerțul internațional și producția de diamante brute la reuniunile anuale ale Plenarei Procesului Kimberley, în scopul abordării aspectelor conexe și sprijinirii unei aplicări eficiente a sistemului de certificare.

*ANEXA Nr. 2***LISTA****participanților la sistemul de certificare pentru Procesul Kimberley**

Angola	Guineea	Sierra Leone
Armenia	Guyana	Slovenia
Australia	Ungaria	Africa de Sud
Belarus	India	Sri Lanka
Botswana	Israel	Elveția
Canada	Japonia	Taiwan, Penghu, Kinmen și
Republica Africa Centrală	Republica Coreea	Matsu, teritorii vamale distincte
China	Laos	Tanzania
Hong Kong	Liban	Tailanda
Republica Democrată Congo	Lesotho	Ucraina
Republica Congo	Mauritius	Emiratele Arabe Unite
Coasta de Fildeș	Namibia	Statele Unite ale Americii
Croația	Polonia	Venezuela
Comunitatea Europeană	Federația Rusă	Zimbabwe

*ANEXA Nr. 3***LISTA*)****organizațiilor reprezentând negociatorii de diamante brute
la care face referire art. 14 din hotărâre**

*) Lista prevăzută în prezenta anexă va fi completată pe măsură ce asemenea organizații se vor înființa în România.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind desfășurarea de către persoanele juridice de drept privat fără scop patrimonial a unor servicii sociale în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 11 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează criteriile și procedura de acreditare a persoanelor juridice de drept privat fără scop patrimonial, denumite în continuare *persoane juridice*, să furnizeze servicii sociale în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap, condițiile în care se pot atribui serviciile sociale destinate persoanelor cu handicap, aflate în instituțiile de protecție specială a persoanelor cu handicap, de către serviciile publice de asistență socială, precum și finanțarea sau cofinanțarea serviciilor sociale furnizate de aceste persoane juridice.

Art. 2. — Acreditarea prevăzută la art. 1 se acordă, separat, pentru fiecare serviciu social prestat de către persoana juridică.

CAPITOLUL II

Criterii de acreditare

Art. 3. — Persoanele juridice care solicită acordarea acreditării în vederea desfășurării de activități în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie constituite în condițiile legii;

b) scopul și obiectul de activitate, prevăzute în statut, să respecte principiile și obiectivele prevăzute în Strategia națională privind protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap din România, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2002, denumită în continuare *Strategia națională*;

c) strategia proprie sau planul de acțiune să fie adecvat îndeplinirii obiectivelor statutare;

d) să dispună de resursele materiale necesare pentru prestarea serviciului social care urmează a fi atribuit de către autoritățile administrației publice locale;

e) să dispună de personal de specialitate, cu pregătire multidisciplinară, corespunzătoare serviciului social respectiv;

f) serviciul social sau, după caz, serviciile sociale ce urmează a fi atribuite să respecte standardele de calitate aprobate prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

CAPITOLUL III

Procedura de acreditare

Art. 4. — În vederea obținerii acreditării, persoanele juridice depun la sediul Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap o cerere însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv și statutul, în copie legalizată;

b) certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, în copie legalizată;

c) raportul ultimei adunări generale anuale;

d) raportul de activitate pentru anul anterior, aprobat de adunarea generală anuală, strategia pe termen scurt și planul de acțiune;

e) dosarul serviciului social care urmează a fi atribuit, cuprinzând descrierea serviciului, a procedurilor de lucru și a resurselor utilizate;

f) certificatele de cazier judiciar ale persoanelor din conducerea persoanei juridice;

g) bugetul de venituri și cheltuieli pentru anul care urmează exercițiului bugetar în curs;

h) situația financiară anuală pe anul anterior, vizată de administrația financiară;

i) rapoartele comisiei de cenzori.

Art. 5. — În vederea obținerii acreditării, persoanele juridice străine recunoscute în România vor depune la sediul Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap o cerere însoțită de documentele prevăzute la art. 4 lit. b)–i), actul de constituire în statul a cărui naționalitate o au și statutul, în măsura în care există ca act de sine stătător.

Art. 6. — Cererea depusă de o persoană juridică în vederea obținerii acreditării de a furniza un serviciu social în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap se soluționează în termen de 30 de zile de la data înregistrării.

Art. 7. — (1) În urma analizării cererii de acreditare, dacă sunt îndeplinite condițiile legale, președintele Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap va emite un ordin prin care persoana juridică solicitantă este acreditată să furnizeze serviciul social a cărui acreditare a fost solicitată.

(2) În ordinul prevăzut la alin. (1) se va indica serviciul social care poate fi furnizat de persoana juridică acreditată.

Art. 8. — În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile legale de acreditare, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap va comunica în scris persoanei juridice solicitante respingerea cererii, cu arătarea motivelor care justifică această soluție.

Art. 9. — Actul administrativ prin care a fost soluționată cererea de acreditare poate fi atacat în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

Art. 10. — Persoanele juridice pot furniza în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap numai serviciile sociale pentru care au fost acreditate în condițiile prezentei hotărâri.

Art. 11. — (1) Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap poate dispune suspendarea, retragerea sau anularea acreditării, prin ordin al președintelui, dacă se constată că persoanele juridice acreditate nu respectă prevederile legislației în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap sau standardele de calitate prevăzute

pentru serviciul social respectiv sau dacă autoritățile competente în coordonarea sau verificarea activităților acreditate constată abateri grave în conduita personalului, în disciplina financiară, în asigurarea confidențialității datelor referitoare la persoanele cu handicap și la familiile acestora.

(2) Ordinul menționat la alin. (1) se comunică în scris persoanelor juridice în cauză, în termen de 5 zile de la data emiterii, și poate fi atacat la instanța de contencios administrativ competentă potrivit legii.

CAPITOLUL IV

Atribuirea furnizării serviciilor sociale de către autoritățile administrației publice locale

Art. 12. — (1) Consiliile locale, consiliile județene sau, după caz, Consiliul General al Municipiului București pot atribui persoanelor juridice acreditate serviciile sociale destinate persoanelor cu handicap aflate în instituțiile de protecție specială a persoanelor cu handicap de sub autoritatea acestora.

(2) Pot fi atribuite numai acele servicii sociale pentru care persoana juridică a fost acreditată, în condițiile prezentei hotărâri, pe baza caietului de sarcini aprobat de către consiliile locale, consiliile județene sau, după caz, Consiliul General al Municipiului București.

(3) Caietul de sarcini întocmit în vederea atribuirii serviciilor sociale destinate persoanelor cu handicap, precum și componența comisiei de evaluare se aprobă prin hotărâre a consiliilor locale, consiliilor județene sau, după caz, a Consiliului General al Municipiului București.

(4) Caietul de sarcini va cuprinde următoarele informații:

- a) denumirea și tipul serviciului social care urmează să fie atribuit;
- b) misiunea serviciului social;
- c) beneficiarii cărora li se adresează serviciul social;
- d) criteriile de evaluare administrativă și calitativă a proiectelor de servicii sociale care urmează să fie atribuite;
- e) formular standard de prezentare a proiectului de servicii sociale;
- f) lista documentelor anexe obligatorii în vederea atribuirii serviciilor sociale;
- g) condiții de finanțare a proiectului de servicii sociale;
- h) descrierea procedurilor după care se desfășoară atribuirea serviciilor sociale;
- i) descrierea procedurilor după care se desfășoară evaluarea proiectelor de servicii sociale care urmează să fie atribuite;
- j) modelul fișelor de evaluare a proiectelor de servicii sociale care urmează să fie atribuite.

(5) Metodologia detaliată de elaborare a caietului de sarcini va fi aprobată prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 13. — (1) Atribuirea serviciilor sociale se face în condiții de concurență la care au dreptul să participe numai persoanele juridice care au fost acreditate în condițiile prezentei hotărâri.

(2) Procedura de atribuire a serviciilor sociale furnizate persoanelor cu handicap aflate în instituțiile de protecție specială a persoanelor cu handicap este organizată de către consiliile locale, consiliile județene sau, după caz,

Consiliul General al Municipiului București, în conformitate cu dispozițiile legale în materie.

(3) Comisia de evaluare va desemna persoana juridică care a fost selectată și va propune consiliului local, consiliului județean sau, după caz, Consiliului General al Municipiului București semnarea contractului de furnizare a serviciilor sociale.

Art. 14. — Modelul contractului de furnizare a serviciilor sociale se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 15. — (1) Persoana juridică acreditată va prezenta anual consiliului local, consiliului județean sau, după caz, Consiliului General al Municipiului București un raport cu privire la derularea contractului de furnizare a serviciilor sociale, solicitând prelungirea sau încetarea acestuia.

(2) Contractul de furnizare a serviciilor sociale se va încheia pe termen de un an, cu posibilitatea prelungirii anuale prin acordul părților.

Art. 16. — (1) Monitorizarea serviciilor sociale furnizate de persoanele juridice acreditate să dezvolte servicii sociale în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap se asigură de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, prin direcțiile pentru dialog, familie și solidaritate socială județene, respectiv a municipiului București.

(2) În situația în care direcțiile pentru dialog, familie și solidaritate socială județene, respectiv a municipiului București, constată că persoana juridică acreditată nu respectă clauzele contractuale cu privire la standardele de calitate a serviciilor sociale furnizate persoanelor cu handicap, poate sesiza Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap în vederea suspendării, retragerii sau anulării acreditării de a presta serviciul social cu privire la care au fost constatate neregularități.

CAPITOLUL V

Finanțarea sau cofinanțarea de către autoritățile administrației publice locale a serviciilor sociale de protecție specială a persoanelor cu handicap atribuite persoanelor juridice

Art. 17. — (1) Finanțarea sau cofinanțarea de către consiliul local, consiliul județean sau, după caz, Consiliul General al Municipiului București a serviciilor sociale de protecție specială a persoanelor cu handicap atribuite persoanelor juridice se realizează pe baza contractului de furnizare a serviciilor sociale încheiat între consiliul local, consiliul județean sau, după caz, Consiliul General al Municipiului București, în calitate de finanțator al serviciilor sociale, și persoana juridică acreditată, în calitate de furnizor al serviciilor sociale.

(2) Bugetul oferit de către autoritatea administrației publice prin caietul de sarcini nu va fi mai mare decât costul lunar al cheltuielilor efectuate pentru același tip de serviciu social în sistemul bugetar.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 18. — Persoanele juridice care dezvoltă la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri servicii sociale în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap vor

solicita acreditarea potrivit prevederilor prezentei hotărâri, în termen de 60 de zile de la intrarea acesteia în vigoare.

Art. 19. — Evidența serviciilor sociale acreditate în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap, furnizate de către persoanele juridice, se ține în Registrul național deschis de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, al cărui model se aprobă prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap.

Art. 20. — Informațiile de interes public referitoare la serviciile sociale furnizate în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap de către persoanele juridice acreditate, cuprinse în Registrul național, vor fi puse la dispoziție persoanelor solicitante de către Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, în condițiile legii.

Art. 21. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Elena Dumitru

Președintele Autorității Naționale
pentru Persoanele cu Handicap,

Constantin Stoescu

Ministrul administrației și internelor,

Ioan Rus

Ministru delegat pentru administrația publică,

Gabriel Oprea

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 2 octombrie 2003.

Nr. 1.176.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentelor convenite prin schimbul de scrisori efectuat la 5 martie 2003 și, respectiv, la 21 martie 2003 și 21 aprilie 2003 între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare referitor la Proiectul privind forța de muncă și protecția socială, semnat la Washington la 23 august 1995

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 35/1995 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare referitor la Proiectul privind forța de muncă și protecția socială, semnat la Washington la 23 august 1995, aprobată prin Legea nr. 121/1995,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentele convenite prin schimbul de scrisori efectuat la 5 martie 2003 și, respectiv, la 21 martie 2003 și 21 aprilie 2003 între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare referitor la Proiectul privind forța de muncă și protecția socială, semnat la Washington la 23 august 1995, după cum urmează:

1. **Data limită pentru efectuarea tragerilor sumelor din împrumut, menționată în secțiunea 2.03 a articolului II la**

acordul de împrumut, se înlocuiește cu data de 30 septembrie 2003.

2. **Suma de 5.700.000 dolari S.U.A. din împrumut se anulează.**

3. **Tabelul de la paragraful 1 al anexei nr. 1 la acordul de împrumut se modifică și va avea cuprinsul prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.**

4. **Graficul de amortizare prezentat în anexa nr. 3 la acordul de împrumut se înlocuiește cu graficul prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Elena Dumitru

București, 9 octombrie 2003.

Nr. 1.194.

Categoria	Suma alocată din împrumut (exprimată în echivalent dolari S.U.A.)	Procentul cheltuielilor ce vor fi finanțate
(1) Bunuri, servicii de consultanță și instruire în cadrul Părților A și B ale Proiectului	31.540.000	100% din cheltuieli externe, 100% din cheltuieli locale (costuri ex-factory) și 80% din cheltuieli locale pentru alte poziții achiziționate pe plan local pentru bunuri și 100% pentru servicii de consultanță și instruire
(2) Bunuri, servicii de consultanță și instruire în cadrul Părții C (1) a Proiectului	4.000.000	
(3) Bunuri, servicii de consultanță și instruire în cadrul Părții C (2) a Proiectului	2.700.000	
(4) Costuri operaționale suplimentare	160.000	100%
(5) Servicii de redistribuire a forței de muncă în cadrul Părții D a Proiectului	11.300.000	100%
(6) Nealocate	0	
TOTAL:	49.700.000	

GRAFICUL DE AMORTIZARE

Data scadenței plății	Rate de capital revizuite (exprimate în dolari S.U.A.)*	Data scadenței plății	Rate de capital revizuite (exprimate în dolari S.U.A.)*
1 noiembrie 2000	1.065.000	1 noiembrie 2007	1.530.700
1 mai 2001	1.105.000	1 mai 2008	1.583.600
1 noiembrie 2001	1.140.000	1 noiembrie 2008	1.640.900
1 mai 2002	1.185.000	1 mai 2009	1.698.300
1 noiembrie 2002	1.225.000	1 noiembrie 2009	1.760.100
1 mai 2003	1.270.000	1 mai 2010	1.821.800
1 noiembrie 2003	1.160.100	1 noiembrie 2010	1.888.000
1 mai 2004	1.199.800	1 mai 2011	1.954.100
1 noiembrie 2004	1.243.900	1 noiembrie 2011	2.020.300
1 mai 2005	1.288.000	1 mai 2012	2.095.300
1 noiembrie 2005	1.332.200	1 noiembrie 2012	2.170.300
1 mai 2006	1.380.700	1 mai 2013	2.245.300
1 noiembrie 2006	1.429.200	1 noiembrie 2013	2.324.700
1 mai 2007	1.477.700	1 mai 2014	2.408.500
		1 noiembrie 2014	2.492.300
		1 mai 2015	2.564.200

*) Cifrele din această coloană reprezintă echivalentul în dolari S.U.A. determinat la datele respective de tragere. A se vedea Condițiile generale, secțiunile 3.04 și 4.03.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro